

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) (jud. I.Dutca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.162 cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 iulie 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.162 (în continuare CCL nr.162) solicitând încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 666843, 63 de lei, pentru perioada 01 februarie 2015-30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în mărime de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015-12 iulie 2016 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 23217, 44 de lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că în baza contractului de furnizare a energiei termice nr.162 din 01 noiembrie 2004, încheiat între SA „Termoelectrica” SA, ca furnizor și CCL nr.162, ca consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termoelectrica” la obiectele sale.

A specificat reclamantul că în temeiul pct. 4.2 al contractului nominalizat, furnizorul înaintează consumatorului conturile de plată pentru energia termică pentru luna calendaristică cu divizarea pe tipuri de consum și indicarea sumei datoriei pentru energia termică consumată. Consumatorul nu și-a onorat obligațiile contractuale, nu a achitat creanța debitorială pentru utilizarea energiei termice, acumulând o datorie pentru perioada de 01 februarie 2015 – 30 aprilie 2016 în sumă de 666843, 63 de lei, conform informației cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, facturile și bonurile de control.

A indicat reclamantul că pentru întârzierea plăților, în baza art.619 Cod civil,

s-a calculat dobânda de întârziere în sumă de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015- 12 iulie 2016.

La 27 octombrie 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea de la Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.162 (în continuare ACC nr.162) a datoriei pentru energia termică în mărime de 621760,24 de lei, pentru perioada 01 februarie 2015-30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în mărime de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015-12 iulie 2016 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 23217, 44 de lei.

În cadrul ședinței de judecată din 07 februarie 2017 SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea de la ACC nr.162 a datoriei în sumă de 608447, 92 de lei pentru perioada 01 februarie 2015-30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în sumă de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015-12 iulie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” împotriva ACC nr.162 cu privire la încasarea datoriei în sumă de 608447, 92 de lei pentru perioada 01 februarie 2015-30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în sumă de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015-12 iulie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana).

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond precum că actele pricinii nu demonstrează existența datoriei, or, apelantul nu a prezentat probe întemeiate pentru a demonstra acumularea datoriei.

La 19 februarie 2018 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de încasare de la ACC nr.162 a datoriei în sumă de 608447, 92 de lei pentru perioada 01 februarie 2015-30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în sumă de 105526, 52 de lei pentru perioada 01 aprilie 2015-12 iulie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au analizat pe deplin circumstanțele cauzei, au interpretat și aplicat eronat legea, iar eroarea admisă a condus la încălcarea dreptului fundamental de proprietate. La fel, nu au respectat dreptul la un proces echitabil, deoarece nu au argumentat toate probele esențiale și argumentele în sensul admiterii acțiunii, ci s-au limitat la o interpretare eronată a unei singure probe în sensul respingerii acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 noiembrie 2017, iar SA „Termoelectrica” a declarat recurs la 19 februarie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată părților la proces la 22 ianuarie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.182). SA „Termoelectrica” a recepționat decizia instanței de apel la 11 ianuarie 2018, conform mențiunii din recipisă (f.d.181). Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva deciziei din 08 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic